

ЧАРЛС БУКОВСКИ БОГОМОЛКА

Превод от английски: Емилия Михайлова, 1995

chitanka.info

Хотел „Ейнджълз Вю“. Марти плати на рецепцията, взе ключа и тръгна по стълбите. Беше не съвсем приятна нощ. Стая 222. И какво значеше това? Той влезе вътре и завъртя ключа за осветлението. Една дузина хлебарки изпълзяха зад тапетите, дъвчеха ги, движеха се, пак дъвчеха. Имаше телефон, с монети. Той пусна монетата си и набра номера. Тя отговори. — Тони? — попита той.

— Да, на телефона е Тони... — каза тя.

— Тони, започвам да откачам.

— Казах ти, че ще дойда да те видя. Къде си?

— „Ейнджъл Вю“, на Шеста и Коронадо, стая 222.

— Ще се видим след около два часа.

— Не можеш ли да дойдеш сега?

— Слушай, трябва да заведа децата у Карл, след това искам да намина при Джеф и Хелън, защото не съм ги виждала от векове...

— Тони, аз те обичам, за Бога, и искам да те видя сега!

— Може би, ако се отървеш от жена си, Марти...

— Тези работи изискват време.

— Ще се видим след два часа, Марти.

— Слушай, Тони...

Но Тони затвори. Марти отиде до леглото и седна на ръба му. Това наистина щеше да бъде последната му връзка, в която се забърква. Струваше му твърде много усилия. Жените явно бяха по-силни от мъжете. Те знаеха всички ходове. А той не знаеше, никога не знаеше как.

На вратата се почука. Той отиде и отвори. Беше някаква блондинка на около тридесет и пет, облечена в скъсана синя рокля. Беше с много силен лилав грим и дебел пласт червило на устните. И се чувстваше лек дъх на джин.

— Слушай, няма да имаш нищо против да пусна телевизора си, нали?

— Няма проблем, пусни го.

— Последният, който живееше в стаята ти, беше някакъв откачен тип. Щом пуснеш телевизора си, почваше да блъска по стените.

— Няма проблем. Можеш да пуснеш телевизора. — Марти затвори вратата. Извади предпоследната цигара от пакета си и я запали. Тази Тони му беше влязла под кожата, той трябваше да я изхвърли оттам. На вратата пак се почука. Отново бе блондинката.

Гримът ѝ беше лилав и почти съвпаднаше с цвета на очите ѝ, разбира се, че беше невъзможно, но като че ли бе добавила още червило по устните си.

— Да? — попита Марти.

— Слушай, знаеш ли какво прави женската богомолка, когато те вършат онова нещо?

— Кое нещо?

— Ебането.

— Какво прави тя?

— Изяжда главата на мъжкия. Докато вършат онова нещо, тя му изяжда главата. Е, аз допускам, че има и по-лоши начини да се умре, не мислиш ли?

— Даа — каза Марти, — като например от рак.

Блондинката влезе в стаята и затвори вратата зад себе си. Отиде и седна на единствения стол. Марти седна на леглото. — Ти възбуди ли се, когато казах „ебане“? — попита тя.

— Даа, малко.

Блондинката стана от стола, отиде до леглото, наведе се и приближи главата си до главата на Марти, погледна го в очите и приближи устните си на милиметри от неговите. После каза: „Ебане, ебане, ебане!“ Прибледи се още малко и го повтори: „Ебане!“ След това се изправи и се върна на стола си.

— Как се казваш? — попита Марти.

— Лили. Лили Лавел. Бях стриптийзърка в Бърбанк.

— Аз съм Мартин Евънс. Приятно ми е да се запознаем, Лили.

— *Ебане* — каза Лили много бавно, разтегляйки устни и изплезвайки езика си.

— Можеш да пускаш телевизора си, когато искаш — каза Марти.

— Чувал ли си за паяка Черната вдовица? — попита тя.

— Не си спомням.

— Ами, аз ще ти кажа. След като те свършат оная работа — *ебането* — тя го изяжда жив.

— О — каза Марти.

— Обаче има и много по-лоши начини да се умре, не мислиш ли?

— Сигурно, като от проказа, може би.

Блондинката стана и закричи из стаята, напред-назад, напред-назад. — Миналата вечер се бях напила. Подкарах колата си по

магистралата и слушах един концерт за хорна, Моцарт, а онази хорна направо ме *пронизваше* цялата, карах с 85 мили в час, облегната на волана напред и управлявах само с лактите си, можеш ли да повярваш това?

— Разбира се, вярвам го.

Лили престана да крачи и изгледа Марти. — Вярваш ли, че мога да те лапна в устата си и да ти направя такива неща, които никога не са били правени на мъж?

— Ами, не зная какво да вярвам.

— Е, ами аз мога, мога...

— Много си мила, Лили, обаче аз трябва да се срещна тук с приятелката си след около час...

— Е, ами аз ще те подготвя за нея.

Лили отиде до него, дръпна ципа надолу и извади пениса му от спортните гащета.

— О, той е сладък!

Лили навлажни средния си пръст на дясната ръка, и започна да търка главичката и мястото точно отдолу зад главичката.

— Но той е толкова морав!

— Точно като твоя грим...

— О, той става толкова голям!

Мартин се засмя. Иззад тапета пропълзя една хлебарка, любопитна да не пропусне зрелището. После изпълзя и втора. Те размърдаха пипалцата си. Внезапно устата на Лили се оказа върху пениса му. Тя го обхвана с устни точно под главичката и засмука. Езикът ѝ беше почти като шкурка и изглежда знаеше всичките точни места. Мартин погледна надолу към главата ѝ и се възбуди силно. Започна да гали косата ѝ и от устата му се отрониха звуци. Тогава тя неочаквано заби зъби в члена му, силно. Отхапа го почти на две. След това, все още стиснала зъби, тя отметна рязко главата си назад. Една част от главичката се откъсна. Марти изпищя и се запревива на леглото. Блондинката стана и се изплю. По килима се пръснаха парчета плът и кръв. После тя закрачи, отвори вратата, затвори я, замина.

Марти грабна калъфката на възглавницата и я притисна към пениса си. Страх го беше да погледне. Почувства ударите на сърцето си да пулсират из цялото му тяло, особено там долу. Кръвта започна да

се просмуква през калъфката. Тогава телефонът иззвъня. Той успя да стане, да се добере до него и да отговори. — Да? — Марти? — Да? — Аз съм, Тони. — Да, Тони... — Звучиш ми странно... — Да, Тони... — Това ли е всичко, което можеш да кажеш? Аз съм при Джеф и Хелън. Ще те видя след около час. — Добре. — Слушай, какво ти става? Мислех си, че ме обичаш? — Вече не зная, Тони... — Добре тогава — каза тя сърдито и затвори телефона.

Марти успя да намери една монета и я пусна в телефона. — Оператор, свържете ме с някоя частна линейка. С която искате, но го направете бързо. Може би умирам...

— Свързахте ли се с вашия личен лекар, сър?

— Оператор, моля повикайте ми частна линейка!

Зад съседната врата отляво блондинката се настани пред телевизора си. Протегна ръка и го включи. Бе дошла тъкмо навреме за шоуто на Дик Кавет.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.